

د : { إِذَا جَاءَ تَصْرُّ اللَّهِ وَالْفَتْحُ } [النصر: 1] له نازلېدو وروسته رسول الله صلى الله عليه وسلم هېڅ لمونځ ندی کړی مگر دا چې: «سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

له أم المؤمنین عائشې رضي الله عنها څخه روایت دی وایي چې: د : { إِذَا جَاءَ تَصْرُّ اللَّهِ وَالْفَتْحُ } [النصر: 1] له نازلېدو وروسته رسول الله صلى الله عليه وسلم هېڅ لمونځ ندی کړی مگر دا چې: «سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» یې پکې ویلی دی. او له هغې څخه روایت دی چې: رسول الله صلى الله عليه وسلم به په خپلې رکوع او سجده کې: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» زیات ویل، یعنې قرآن به یې عملي کاوه.

[صحيح دی] [متفق عليه دی]

د مؤمنانو مور عایشه رضي الله عنها روایت کوي چې کله پر نبي صلى الله عليه وسلم {إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} نازل شو: نو د قرآن د عملي کولو په موخه یې د الله تعالی د امر عملي کولو ته بیړه وکړه، چې فرمایي: {فسبح بحمد ربك واستغفره}. یعنې: د خپل رب پاکې دې له ستاینې سره بیانوه او له ده نه مغفرت غواړه) نو رسول الله صلى الله عليه وسلم به په خپلې رکوع او سجده کې: «سبحانک» ډېر ویل: یعنې تا لره پاکي ده له هرې هغې نېمگړتیا څخه چې ستا د شان سره نه ښایي، «اللهم ربنا وبحمدك» یعنې ای زموږ ربه، زه ستا د ستاینې سره تسبیح وایم، ستا هغه ډول ډول ستاینه کوم چې ستا د ذات، صفاتو او کړنو د کمال ښایي، «اللهم اغفر لي» یعنې ای الله! ماته بخښنه وکړه، زما گناهونه لیري کړه او ترې تېر شه.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/5212>

